

Kaj pravi legenda?

Ubogi ljudje se že odločijo, da se odpeljejo v večna lovišča, ni jim pa še namenjeno. Zato najdejo čez nekaj časa v krstah obrnjene ljudi z izpuljenimi lasmi in popraskanim pokrovom krste.

Tudi v mojih krajih je znana legenda o ženski, ki so jo pokopali, nato pa tisti večer po pogrebu slišali zamolke krike in ropotanje s pokopališča. Drug dan so jo izkopali in jo našli v drugačnem položaju, z lastnimi lasmi v rokah.

Kakšna je resnica?

"Preran pokop" se ni zgodil le enkrat, ampak je bil [v preteklosti kar redna praksa](#).

William Tebb je v 19. stoletju odkril, da se je do takrat dogodilo 219 prezgodnjih pokopov in 149 primerov, ko so obdukcijo izvajali na še živem človeku. Ojej...

Pravzaprav to niti ni čudno. Takrat še ni bilo doktorja House-a, ki reši zagonetke v 42-ih minutah, za kašelj so vam predpisali heroin, če so sumili, da ste že pokojni, so vas skušali zbuditi s kričanjem v ušesa. Ako se niste zbudili, so vas preprosto strpali v krsto in pokopali par metrov pod zemljo.

Takrat so bogati in paranoični kupovali "varne krste", ki so imele razne pripomočke, od alarma pa do dovoda zraka. Čeprav če mene vprašate, je odziv na takšne alarme garant bojevanja z zombiji.

Dandanes na žalost takšne krste niso več moderne, zato je če na lokalnem pokopališču zaslišite panične krike "Pustite me ven, to ni več smešno!" je verjetno dobra ideja, če pograbite lopato in začnete kopati...